

ТУРИСТИЧНІ ІННОВАЦІЇ В РЕГІОНАЛЬНОМУ ТУРИЗМІ НА ПРИКЛАДІ ПРОЄКТУ «ДОРОГИ ВИНА ТА СМАКУ»

Коробко А.О.,

топ-менеджер

*ТОВ «Туроператор Kalinco Україна», м. Київ, Україна,
e-mail: korobko.anastasiya@gmail.com,*

В Україні вже близько 3-х років активно розвивається проєкт Європейського союзу "Географічні зазначення", одним із елементів якого є розробка, впровадження та розвиток еногастрономічних туристичних маршрутів України. Еногастрономічний туризм – це нова філософія подорожей з метою пошуку незвіданих смаків та автентичних кулінарних традицій. І в цьому контексті саме характерні страви та вина регіону виступають провідниками між шукачем і певною географічною областю, її культурою і її цінностями. Спеціальна експертна група зараз розробляє методологію створення українських еногастрономічних шляхів на прикладі аналогічних шляхів Ломбардії в Італії, адже за результатами вивчення європейського досвіду експерти дійшли висновку, що саме цей популярний туристичний регіон найбільше відповідає нашим реаліям [1].

Географічне зазначення – це найменування, що ідентифікує товар, що походить з певного регіону та має особливу якість, репутацію чи інші характеристики, зумовлені головним чином цим географічним місцем походження. Крім того, хоча б один з етапів виробництва товару (виготовлення (видобування) та/або переробка, та/або приготування) повинен здійснюватися на визначеній географічній території та мати якість, що гарантована суворою системою контролю [1].

Проєкт Євросоюзу «Підтримка розвитку системи географічних зазначень в Україні» допомагає Україні створити дієву систему географічних зазначень у відповідності до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Проєкт співпрацює з державними установами, виробниками, бізнес-асоціаціями, об'єднаннями споживачів, туроператорами та всіма іншими зацікавленими сторонами з метою вдосконалення системи географічних зазначень в Україні.

Після підписання Асоціації, Україна повинна відмовитися від використання назв тих продуктів, які в Європі захищені за місцем свого походження. Наприклад, шампанське можна виробляти лише у французькому регіоні Шампань. Навіть якщо хтось зробить повний аналог шампанського, наприклад, у регіоні Бургундія, він мусить називати його креман. Інші країни мають свої назви для аналогів шампанського: кава, франчакорта та ін. Це ж стосується коньяку, хересу, кагору, портвейну, пармезану, фети. В усіх "нерідних" країнах ЄС існують власні назви для таких продуктів. Євросоюз дав Україні близько 10 років транзитного періоду, щоб і ми вивели ці назви з використання. Також Міністерство аграрної політики та продовольства України затвердило перелік перших географічних зазначень. Це не лише вина різних

регіонів, а й "Гуцульська овеча бриндзя", і "Херсонський кавун", і "Мелітопольська черешня", і "Карпатський мед" [2].

Регіональні виробники, які будуть виробляти цю продукцію згідно із затвердженою специфікацією, з додатковою перевіркою якості та аналізами, в результаті зможуть написати у себе на етикетці відповідне географічне зазначення, яке буде закріплене законодавчо. Це не тільки підвищить рівень та якості продуктів, а і захистить виробників від підробок [3].

Одними з кращих прикладів, навіть в умовах «ковідного» часу, є гастрономічні маршрути в Одеській та Закарпатській областях, створені в рамках проєкту. Усі об'єкти об'єднані під спільною назвою «Дорога вина і смаку Української Бессарабії» та «Дорога вина і смаку Українського Закарпаття». Також триває підготовка «Доріг вина та смаку Херсонщини, Миколаївщини, Чернігівщини». Завдяки цим маршрутам турист має можливість відвідати різні виноробні та ресторани з традиційною кухнею, продегустувати місцеві вина, побувати на виробництві місцевих продуктів харчування. Гастротуризм – це тренд у Європі, такі туристи залишають набагато більше грошей, ніж звичайні. Також "Дороги вина та смаку" мають уніфіковані вказівники до основних об'єктів туристичного тяжіння з повною туристичною пропозицією. Сюди ж входять і об'єкти історичної спадщини: монументи, пам'ятники, старовинні будівлі, замки та фортеці.

У стандартах «Доріг вина і смаку» йдеться не про універсальний рівень сервісу, а про розуміння, чого очікувати туристу. Тобто, якщо ви збираєтесь провести два дні на полонині, ви не повинні очікувати рівню чотиризіркового готелю, а точно знати, що свіжішої бринзи ви ніде не скуштуєте. Якщо ви хочете ліжко кінг-сайз і джакузі, вам треба їхати в інше місце, а от якщо дегустувати кращі сортові вина, то ви потрапили за адресою. Але турист про це має дізнатися заздалегідь.

Отже, проєкт «Дороги вина та смаку» є досить інноваційним регіональним проєктом. Такі «точкові» маршрути зможуть активніше популяризувати Україну, як туристичну дестинацію на міжнародному рівні, активізувати до відкриття нового й серед українців. Надалі планується створення в Україні Національної карти доріг вина і смаку, що різними мовами в інтерактивній формі зможе надавати максимальну інформацію для подорожуючих з усього світу. Кожна криза – це шанс. І даний проєкт став своєрідним шансом розвитку регіонального туризму, але вже на зовсім іншому рівні.

Список використаних джерел:

1. Сенік Л.Я. Конкурентні переваги гастрономічного туризму у м. Львові // Стратегія розвитку туризму в XXI столітті у контексті вирішення глобальних проблем сучасності: Зб. матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів 27-28 березня 2014 р.). Львів: ЛІЕТ, 2014. С.459-464.
2. Офіційний сайт «Дорога вина та смаку Української Бессарабії». URL: <https://bessarabianroute.com.ua/> (дата звернення: 26.03.2021).
3. Плачкова А. Дороги вина та смаку об'єднують туристичні пропозиції Бессарабії. URL: <https://zruchno.travel/Publications/Entry/3951?lang=ua> (дата звернення: 26.03.2021).